

vile Embeders og Bestillingers Vedkommende paalægges Justitsministeriet efter Forhandling med Administrationens forskellige Grene, derunder indbefattet Indenrigsministeriet som de kommunale Myndigheders Repræsentant, at udarbejde saadanne Bestemmelser og at offentliggøre dem, og at der paalægges Krigs- og Marineministeriet efter Forhandling med Justits- og Finansministeriet en tilsvarende Forpligtelse for de derunder hørende Embeds- og Bestillingsmænd.

Ud fra denne Opfattelse foreslaas de tre første Stykker i Lovens § 11 ændrede som angivet i de tre første Stykker i Forslagets § 10. Det første Stykke nævner enkelte Eksempler til Vejledning: Lærerpersonalet, der allerede nu udtrykkelig nævnes i Loven, Præster ved de almindelige folkekirkelige Menigheder, der ved Uddeling af Brødet ved Nadveren, ved Lærergerningen, ved Sygebesøg og paa mange andre Maader komme i Berøring med deres Sognebørn, Distriktsjordemødre, som saavel ved deres Gerning ved selve Fødselen som ved Puslingen af Moder og Barn kunne overføre Smitte, og Plejere paa Sindssygehospitaler, hvor de Syge ere ude af Stand til at værne sig mod Smitte; men det er paa ingen Maade Tanken, at disse Eksempler skulde give Anledning til nogen Modsætningsslutning for andre Stillingers Vedkommende. Disse andre omhandles i andet og tredje Stykke, hvis Sondring mellem civile og militære Embeder skyldes, at de militære Ministerier have deres egen lægekyndige Bistand, og at de Hærens og Flaadens Sundheds- og Sygepleje vedrørende Forhold ved Lov af 30. April 1909 § 14 udtrykkelig ere undtagne fra Sundhedsstyrelsens Virksomhedsomraade. Det maa i denne Forbindelse ikke overses, at det selvfølgelig staaar enhver Myndighed frit for paa en anden Basis end denne Bestemmelse at stille videregaaende Krav til de Personer, som ønske Ansættelse; der vil saaledes ikke lovmæssigt set være noget til Hinder for, at Staten eller Kommunerne af enhver ansat Person kræve Attest for, at Vedkommende f. Eks. ikke lider af nogen kronisk Sygdom.

I øvrigt foreslaas Attesten kun gjort til lovmæssig Pligt ved første Ansættelse, under Hensyn til de nu givne Reglers betydelige Rækkevidde. Men ogsaa her kan der administrativt sættes strengere Bestemmelser, f. Eks. ved hver Forfremmelse eller endog hver Forflyttelse.

Hvis det foreslaaede Princip i de tre

første Stykker akcepteres, vil dette medføre den Fordel, at der aabnes Mulighed for at afhjælpe en Mangel i Paragraffens nuværende Affattelse. Det beror nu i mange Tilfælde paa en Tilfældighed, om Tuberkulosetilfælde hos Embeds- eller Bestillingsmænd komme til rette Vedkommendes Kundskab, og det synes vanskeligt at afhjælpe dette, saa længe den enkelte Administrationsgrens private Skøn fastsætter Bestemmelsens Grænser. Men naar disse udformes i offentlig bekendtgjorte Anordninger, ville Embedslægerne til enhver Tid vide, hvilke Embeder og Stillinger der falder ind under Regelen. Det foreslaa derfor i 4de Stykke, at de skulde give den Syges Foresatte Underretning om Smittefaren.

Den nærmere Afgrænsning af Kravet om Smittefrihedsattest før Ansættelsen bør formentlig — som udtrykt i Paragraffens 2det Stykke — træffes efter, om Udøvelsen af den Gerning, der i *Almindelighed* er forbundet med den paagældende Klasse Embeder eller Bestillinger, kan antages at medføre utvivlsom Smittefare for Befolkningen. Den Byrde, som det præventive Krav om Smittefrihedsattest jo er, bør formentlig ikke udstrækkes til at gælde hver enkelt Embeds- eller Bestillingsmand, der *overhovedet kan komme i tjenstlig Berøring med Befolkningen*, men kun dem, som efter deres Tjenestegernings almindelige Beskaffenhed *regelmæssig ville komme i saadan Berøring med Befolkningen*.

Afgørelsen af, om en tuberkuløs Embeds- eller Bestillingsmand skal afskediges som smittefarlig for Befolkningen og derfor have Ret til den *særlige Pension*, maa derimod bero paa, om han i det *konkrete* Tilfælde efter sin specielle Tjenestegernings Berøringer med Befolkningen og sin Sygdoms Grad m. v. er effektivt smittefarlig for Befolkningen, og man har derfor fundet det heldigt i Paragraffens 5te Stykke at fremhæve, at der — bortset fra de i Paragraffens 1ste Stykke nævnte, paa Forhaand utvivlsomme Tilfælde — ved hver enkelt Afskedigelse paa Grund af Tuberkulose skal finde en særlig Undersøgelse Sted med Hensyn til Spørgsmaalet, om den Paagældendes tjenstlige Gerning faktisk har medført saadanne Berøringer med Befolkningen, at denne efter de foreliggende Omstændigheder utvivlsomt udsættes for Smittefare fra hans Tuberkulose.

I 5te Stykke er i øvrigt blot Ordet „Løn“ ændret til „Tjenesteindtægt“, idet f. Eks. Distriktsjordemødre oppebære pensionsberetti-